USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **A. G.**, zastoupené Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem Malická 11, Plzeň, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 4. 2017, čj. MV-27675-4/SO-2017, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 5. 2018, čj. 57 A 44/2017-94,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně, Mgr. Romana Seidlera, advokáta.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 5. 9. 2018 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni.

[2] Soudní poplatek splatný společně s podáním kasační stížnosti stěžovatelka neuhradila. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 16. 10. 2018, čj. 8 Azs 240/2018-22, vyzval, aby soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč zaplatila. K tomu jí určil lhůtu 15 dnů od doručení uvedeného usnesení a poučil ji o následcích nevyhovění výzvě.

[3] Jak vyplývá ze záznamů o složení, jež jsou součástí soudního spisu a představují též výpis z účtu soudu, stěžovatelka hradila soudní poplatek dvěma platbami. Na účet Nejvyššího správního soudu byla jednak připsána dne 5. 11. 2018 částka 4 100 Kč, a jednak

byla na účet zdejšího soudu dne 6. 11. 2018 připsána částka 900 Kč. Jak plyne z poznámky na záznamu o složení (výpisu z účtu) obě platby byly odeslány dne 5. 11. 2018.

[4] Judikatura Nejvyššího správního soudu je ustálena v závěru, podle kterého z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti je rozhodný den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu (viz rozsudek ze dne 12. 4. 2012, čj. 9 Afs 7/2012-49). Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, čj. 8 Afs 37/2018-51, ani novelizace zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), provedená s účinností od 30. 9. 2017 zákonem č. 296/2017 Sb., nic nemění na zmiňovaném závěru, tedy že soudní poplatek je zaplacen až jeho složením na účet soudu.

[5] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona pak nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[6] V projednávané věci byla výzva k zaplacení soudního poplatku stěžovatelce prostřednictvím zástupce doručena dne 19. 10. 2018. Poslední den 15 denní lhůty tak připadl na 3. 11. 2018. S ohledem na to, že se jednalo o sobotu, bylo posledním dnem lhůty pondělí 5. 11. 2018 (viz § 40 odst. 3 s. ř. s.). Jak nicméně již bylo shora konstatováno, uvedeného dne byla na účet Nejvyššího správního soudu připsána pouze částka 4.100 Kč, a soudní poplatek v zákonem stanovené výši tedy nebyl uhrazen.

[7] Nejvyšší správní soud si je vědom specifičnosti dané situace (stěžovatelka podstatnou část poplatku zaplatila v určené lhůtě) a stejně tak mu není známo, co vedlo stěžovatelku k tomu, že soudní poplatek hradila dvěma platbami. Tento postup stěžovatelka nijak nevysvětlila, ani nepožádala soud o osvobození (byť částečné) od soudních poplatků. Pro danou věc je nicméně podstatné, že pro další pokračování řízení musí být soudní poplatek uhrazen v plné výši a jeho částečná úhrada bez dalšího není pro věcné projednání návrhu (zde kasační stížnosti) dostatečná (srov. např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 1. 2000, čj. 6 A 63/99-33). V návaznosti na shora již citovanou judikaturu zdejšího soudu je pak třeba zdůraznit, že až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu je bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Samotný převod peněžní částky jde na účet a riziko účastníka řízení.

[8] Nejvyšší správní soud přes nastíněná specifika dané věci neshledal důvod se od výše nastíněné judikatury odchýlit a shodně s ní tedy uzavírá, že za den platby u

bezhotovostního platebního styku se považuje den připsání platby na účet soudu. Z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti není tedy rozhodný den poukázání příslušné částky z bankovního účtu účastníka řízení, ale až den připsání částky na účet soudu. Nejvyšší správní soud tedy řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona zastavil, neboť soudní poplatek v zákonné výši nebyl zaplacen včas.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Nejvyšší správní soud za užití § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích současně rozhodl o vrácení stěžovatelkou opožděně hrazeného poplatku. Lhůta k vrácení poplatku vychází z § 10a odst. 1 citovaného zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu